

1. -Αφύπνιση

Φιλορρήμων Χαλκαίος

Καλημέρα! μου είπατε σιγανά,
καθώς έτριβα σχεδόν ξαφνιασμένος,
τα νυσταλέα μισάνοιχτα μάτια μου.
η γλυκύτερη καλημέρα που ‘χω ακουστά.

Ίσα μόλις που έβγαινα απ’ ύπνο βαθύ,
ένα λήθαργο εικονικής παραπλάνησης.
Μια καινούρια νεοφώτιστη μέρα
τούτη δα τη στιγμή εκκινούσε.

Ως άγγελοι του φωτός συστηθήκατε,
συνεπείς υπηρέτες στων “άθλιων” το δίκαιο
σαν τις ακάματες υφάντρες του μέλλοντος,
για όλους εμάς, τους επί γης κολασμένους.

Μέρα χαράγιομη, ένιβε με τις χούφτες όνειρο,
με πολύ όνειρο και με ελπίδα πιότερη
με ορμή δε αστείρευτη, ασυγκράτητη.
σαν να μπορούσε όλο τα δύσκολα να ξεπλύνει.

από κοντά, μια παράτολμη βεβαιότητα
μια γλυκιά πορφυρή αισιοδοξία γελούσε,
που εγκλωβίστηκε στη καρδιά και τα χείλη
για τα ωραία, τ’ αλλιώτικα που έρχονται.

μια μέρα καινούρια, εδωνά αρχινούσε.
πρησμένη σε λιακάδες και υποσχέσεις,
ξελογιάστρα Κλωθώ μιας αιώνιας εφηβείας
που ακόμη, δεν λέει να τελειώσει.